
Sesijas dokuments

B8-0152/2018

9.3.2018

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas paziņojumu

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par uzņēmumu sociālo atbildību
(2018/2633(RSP))

Mario Borghezio, Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Lorenzo Fontana, Matteo Salvini, Marco Zanni

ENF grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par uzņēmumu sociālo atbildību
(2018/2633(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 14. marta paziņojumu par uzņēmumu sociālo atbildību,
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā ziņas par vērienīgu rūpniecisko pārstrukturēšanu, kā tas ir *Embraco* gadījumā, ir uzskatāmas par smagu triecienu darbiniekiem, viņu ģimenēm un novadiem, kuros viņi dzīvo;
- B. tā kā uzņēmums *Embraco* nākotnē var nopietni apdraudēt gandrīz 500 tādu strādājošo darbavietu, kas strādā tā *Riva presso Chieri* (Pjemonta) rūpnīcā Itālijā;
- C. norāda, ka šis gadījums ir tikai pēdējais no gara tādu atlaišanu saraksta, kuras izraisīja uzņēmuma pārceļšana, tomēr tas ir īpaši nopietns, jo tiek īstenots uz darba un sekmīga un augsti kvalificēta uzņēmuma ražošanas procesa rēķina;
- D. tā kā starptautiskais uzņēmums, kuram pieder *Embraco*, ir iecerējis ražošanu pārcelt uz citu dalībvalsti, vadoties tikai no nodokļu un algu apsvērumiem, jo uzņēmums, kas pārceļas uz Slovākiju, bauda nodokļu likmi 21 % apmērā, 0 % apmērā — no nekustamā īpašuma pirkšanas un pārdošanas un izmanto darbaspēku ar ļoti zemām izmaksām, kā arī ir saņēmis nodokļu un nodevu atlaidi 35 % apmērā līdz 30 000 eiro par katru darbā pieņemto darbinieku;
- E. pieņem zināšanai, ka, ņemot vērā ES iekšējā tirgus starptautisko raksturu, kas ir iezīmīgs ar tādām dalībvalstu sistēmām, kuras no sociālā, ekonomiskā un normatīvā viedokļa ir ļoti heterogēnas, uzņēmumi galvenokārt sacenšas ar darbaspēka izmaksām, radot bīstamas *labour shopping* un sociālā dempinga parādības, kas izpaužas kā mežonīga uzņēmumu pārceļšana, lai vienas valsts darbaspēku aizstātu ar citu dalībvalstu salīdzinoši izdevīgāku darbaspēku, jo īpaši austrumvalstu darbaspēku;
- F. pieņem zināšanai to, ka pārceļšanās neattiecas tikai uz tā saucamajām tradicionālajām rūpniecības nozarēm, proti, tām, kurās ir nepieciešams liels skaits darbaspēka, piemēram, tekstila un apģērba, un kurpju ražošanas un kokapstrādes nozarēm, bet arī uz ļoti kapitālietilpīgām nozarēm, piemēram, metalurģiju, mašīnbūvi, kuģubūvi, gaisa kuģošanas aparātu būvi un elektronisko iekārtu ražošanu, neaizmirstot arī par tādiem svarīgiem pakalpojumu sektoriem kā informātikas programmu izstrāde un finanšu un loģistikas pakalpojumi;
- G. tā kā šī nepieņemamā sociālā dempinga prakse ir izdevīga dalībvalstīm, kurās ir vismazākās sociālās izmaksas un minimāla fiskālā slodze;
- H. tā kā ES un politiskās izvēles, uz kurām pamatojas vienotā tirgus izveides process, šodien

ir galvenais nabadzības un nevienlīdzības iemesls dalībvalstīs, kurās tirgus dalībniekiem un jo īpaši lielajiem starptautiskajiem uzņēmumiem ir tiesības izmantot dalībvalstu starpā pastāvošās atšķirības darbaspēka izmaksu un nodokļu ziņā, lai, īstenojot uzņēmuma pārceļšanu, iegūtu konkurences priekšrocības un gūtu peļņu uz iedzīvotāju, strādājošo un novadu rēķina;

- I. pieņem zināšanai, ka, ņemot vērā sociālo un nodarbinātības krīzi, kāda ir konstatējama *Embraco* gadījumā, taupības politika, kuru ir noteikusi ES un kura ir noteikta tās Līgumos, un kuras dēļ jau ir veikti ievērojami publisko izdevumu samazinājumi un sarūka dalībvalstu sociālās funkcijas, liks šķēršļus efektīvai tādu nacionālo ieguldījumu un attīstības stratēģiju īstenošanai, ar kurām var reaģēt uz šo strādājošo un viņu ģimeņu prasībām, kā rezultātā pieauga nabadzība un sociālā atstumšana;
- J. tā kā ir acīmredzama pretruna apstākļi, ka ES piešķir līdzekļus, lai samazinātu ekonomiskās un sociālās atšķirības par labu tādām valstīm kā Slovākija, un vienlaikus atļauj tām īstenot pievilcīgu ieguldījumu praksi, kas ir pretēja Kopienas normām,
  1. pauž pilnīgu solidaritāti un atbalstu visiem *Riva presso Chieri Embraco* uzņēmumā strādājošiem un viņu ģimenēm, kā arī piegādātāju uzņēmumu darbiniekiem, kuriem arī, iespējams, šā lēmuma rezultātā ir nodarīti zaudējumi;
  2. prasa, lai tiktu noteikts minēto strādājošo, viņu ģimeņu un visu iespējami šā lēmuma rezultātā cietušo ieinteresēto personu jebkāda veida atbalsta pasākums;
  3. uzskata, ka *Embraco* gadījums neapstrīdami apliecina ne tikai Eiropas iekšējā tirgus neatbilstošo darbību, bet arī vieglprātīgās tās paplašināšanās — galvenokārt paplašināšanās uz austrumiem — politikas graujošās sekas, kuru īstenojot, nav izvērtētas postošā ietekme, ko rada neveselīga un nelojāla konkurence no samazinātu nodokļu likmju valstu puses;
  4. izsaka uzstājīgu aicinājumu izstrādāt to strādājošo sociālās aizsardzības politiku, kuri tiek atlaisti uzņēmumu pārceļšanas ietvaros, lai viņiem sniegtu nepieciešamo palīdzību un īstenotu viņu pārkvalifikāciju, kuras mērķis ir sekmēt viņu atkārtotu integrāciju darba tirgū;
  5. īpaši akcentē ES un tās rīcībpolitikas atbildību šajā lietā un uzskata par nepietiekamiem tās veiktos reakcijas pasākumus, lai šādas krīzes pārvarētu;
  6. uzsvērti norāda uz to, ka katrai dalībvalstij ir tiesības pielietot visu veidu līdzekļus, lai aizsargātu savu ekonomiku, savus darba ņēmējus un savus novadus nolūkā cīnīties pret uzņēmumu pārceļšanas parādību — tostarp, īstenojot protekcionisma pasākumus;
  7. uzver nepieciešamību nodrošināt to, lai katra dalībvalsts varētu piemērot vajadzīgos pasākumus nolūkā ieinteresēt pārcelšušos uzņēmumus atgriezties, tostarp īstenojot ievērojamus valsts ieguldījumu plānus;
  8. prasa, lai uzņēmumi, kuriem ir piešķirts publiska atbalsta finansējums, tiktu mudināti sadarbībā ar darba ņēmējus pārstāvošajām organizācijām un reģionālām un vietējām pašvaldībām izstrādāt sociāli atbildīgu rīcību;

9. uzsver nepieciešamību sodīt uzņēmumus, kuri, kaut kaut arī ir izmantojuši valsts vai Kopienas finanšu atbalstu, lai sekmētu noteikta novada ekonomisko izaugsmi, nepamatoti nolemj savas ražotnes pārcelt uz ārvalstīm; tādēļ prasa, lai šādiem uzņēmumiem tiktu noteikts pienākums atmaksāt saņemtos līdzekļus un lai tie tiktu izslēgti no jebkādas turpmākas finanšu piešķirumu sadales;
10. prasa, lai Komisija sāktu nepieciešamās pārbaudes par to, vai *Embraco* īpašnieks līdzekļus, kurus ir piešķirusi Eiropas Savienība, nav izmantojis neatbilstoši to mērķim, jeb, runājot konkrētāk, vai tas tos nav izmantojis nolūkā finansēt uzņēmuma pārcelšanu uz citu dalībvalsti;
11. prasa, lai Komisija noskaidrotu to, vai atbilst Līgumiem šā konkrētā uzņēmuma pārcelšanas no vienas Eiropas valsts uz otru gadījums, kura pamatā ir nevis ekonomiski un rūpnieciski apsvērumi, bet gan galvenokārt — nodokļu un algu ietaupījumu intereses;
12. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai (jo īpaši Komisijas priekšsēdētāja vietniekam nodarbinātības darbvieta, izaugsmes, ieguldījumu un konkurētspējas jautājumos *Jyrki Katainen*, nodarbinātības, sociālo lietu, prasmju un darbaspēka mobilitātes komisārei *Marianne Thyssen*, iekšējā tirgus, rūpniecības, uzņēmējdarbības un MVU komisārei *Elżbieta Bienkowska* un konkurences komisārei *Margrethe Vestager*), dalībvalstīm, Itālijas valdībai un Brazīlijas valdībai.